

Man vil allerede her have lagt Mærke til, at det med Roer dyrkede Areal til Trods for den stærke Stigning dog ikke viser nær saa voldsom Fremgang som selve Produktionsmængden af Sukkeret, og selv om Tallene selvfølgelig lide af en Del Usikkerhed, er den omtalte Forskel i Fremgangens Styrke dog et uomtvisteligt Vidnesbyrd om, at man faar stadig større og større Sukkerudbytte for hver Tønde Land. — Den nærmere Paavisning heraf lader sig imidlertid ikke gennemføre for hele Perioden, idet Oplysningerne om Mængdeudbyttet for alle roedyrkende Egne ikke kunne føres længere tilbage end til Aaret 1897, og kun fra Sukkerfabrikken i Nakskov har man ved direkte Henvendelse til Fabrikken fremskaffet Oplysninger helt tilbage fra 1882.

Af Kolonne 7 fremgaar det imidlertid, at det gennemsnitlige Udbytte fra ca. 300 Centner pr. Td. Ld. sidst i Halvfemserne nu er naaet frem til ca. 320 Centner, medens man for de bedre Jorder ved Nakskov-Fabrikken allerede i Firserne har ca. 300 Centner pr. Td. Ld. og nu er naaet op til ca. 360 Centner i aarligt Gennemsnit. — Det kendte Forhold, at man i Tider med gode Priser er tilbøjelig til at dyrke lidt større Arealer end Kontrakterne med Sukkerfabrikkerne angive, for saaledes at faa Udbyttet endnu lidt højere op; kan maaske nok have paavirket disse Tal noget, men dog ikke saa meget, som selve Stigningen angiver, saa det forøgede Roedudbytte pr. Tønde Land til Trods for denne Fejl maa betragtes som en Kendsgerning.

Ved Multiplikation af sammenhørende Tal i Kolonnerne 6 og 7 fremkommer et Udtryk for, hvor mange Centner Roer der det paagældende Aar er avlet her i Landet, og ved derefter at sammenholde Aarets Roeproduktion med selve Sukkerproduktionen, saaledes som den fremgaar af Bilag I, Kolonne 4, faar man atter et Udtryk for, hvor mange Pund Sukker der udvindes af 100 Pund Roer; — det er dette Tal, der benævnes som Roernes „Rendement“ (Sukkerholdigheden i Procent). Selv om nu ogsaa dette Tal nødvendigvis er behæftet med en maaske ikke ubetydelig Fejl, er Forskellen i Sukkerholdigheden fra før til nu dog ganske umiskendelig. I Slutningen af Halvfemserne give Gennemsnitstillene i Kolonne 7 et Udbytte af 11,8 Pund Sukker af hvert Centner Roer, i Aarene 1901—05 er man oppe paa 12,4 Pund, og i det sidste Femaar give Tallene et Rendement af godt 14.

Skønt Tallene fra Nakskov-Fabrikken (Kolonne 9) angaa nogle af Landets bedste Roejorder og som Følge deraf ikke kunne betragtes som Gennemsnit for hele Landet, vil en tilsvarende Beregning paa Grundlag af dem dog give et ret uomtvisteligt Vidnesbyrd om, at Roernes Sukkerindhold fra Begyndelsen af Firserne og indtil nu er steget fra 8 à 10*) til ca. 14 pCt.; og dette stadigt stigende Udbytte saavel af Roer som af Roernes Sukkerindhold har altsaa ogsaa her i Landet bragt stigende Fordel for Dyrkere og Fabrikanter, idet Arbejdet og Omkostningerne ved Frembringelsen af Sukkeret ere blevne mindre, selv om det ikke under vore Beskatningsforhold har givet direkte stigende Beskyttelse, saaledes som det foran er omtalt for adskillige andre Landes Vedkommende.

Priserne

paa Sukker.

I det foregaaende er der i store Træk gjort Rede for det forløbne Aarhundredes stærke Nedgang i Sukkerprisen. Bortset fra de abnorme Forhold under Fastlandsspærringen, hvor Priserne vare oppe i det fire- à femdobbelte af, hvad de i de

*) Jfr. Falbe-Hansen og Scharling: Danmarks Statistik, 2. Bind, Side 708.